

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 5C/177/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415207476
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Salajová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8415207476.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Zuzanou Salajovou v právnej veci žalobcu: Alektum, s.r.o. so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 44 721 587, právne zastúpený: Hudec s.r.o., Lazaretská 23, 811 09 Bratislava, IČO:36 855 260, proti žalovanému: B., o zaplatenie 4.590,13 € s prísl. takto

rozhodol:

I. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

II. Žalobcovi vo vzťahu k žalovanému pri z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 54,90 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa 12. 10. 2015 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal, aby súd uložil žalovanému zaplatiť istiny 4 590,13 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 4 589,22 eur od 13. 10. 2012 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Podanú žalobu odôvodnil tým, že dňa 7.11.2011 uzavrela OTP Banka Slovensko a. s., Štúrova 5, 813 54 Bratislava, IČO: 31 318 916 (ďalej banka) so žalovaným zmluvu o Rýchlom poistenom spotrebiteľskom úvere pre obyvateľstvo č. 0305 5005 11 RSU. Na základe tejto zmluvy banka poskytla žalovanému úver vo výške 4 000 eur. Žalovaný sa v zmluve zaviazal, že banke zaplatí 84 mesačných splátok po 114,19 eur, a to do 07. 11. 2018. Žalovaný si svoj zmluvný záväzok neplnil riadne a včas. Neuhradil žiadnu splátku. Preto banka po márných upomienkach a urgenciách pristúpila k vyhláseniu úveru za predčasne splatný a požiadala žalovaného o zaplatenie celej nevrátenej časti úveru spolu s jeho príslušenstvom. Písomné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru bolo žalovanému doručené dňa 02. 10. 2012. Žalovaný dlh v stanovenej lehote 10 dní dobrovoľne nesplnil. Banka následne súlade so zmluvou svoju pohľadávku voči žalovanému zo zmluvy postúpila na žalobcu, a to zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20. 05. 2013. Postúpenie bolo žalovanému oznámené. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má žalovaný voči žalobcovi neuhradené záväzky po lehote splatnosti z tejto zmluvy v celkovej sume 4 590,13 eur. Zároveň žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 4 589,22 eur od 13. 10. 2012 do zaplatenia, inkasné náklady v sume 21 eur, a náhradu trov konania.

3. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

4. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 09. 04. 2019, č. k. 5C/177/2015 - 70, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3 554,91 eur spolu s 8 % úrokmi z omeškania ročne od 13.10.2012 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 45 % k rukám zástupcu žalobkyne spoločnosti JUDr. Marek Hudec s.r.o., Lazaretská 23, Bratislava, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdneho úradníka o výške tejto náhrady.

5. Proti predmetnému rozsudku, v rozsahu jeho výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca namietajúc, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 26. 05. 2020, č. k. 15Co/65/2019 - 93, zrušil rozsudok vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a vo výroku o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia v bode 28. odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie sa nezhostil úlohy zvýšenej ochrany spotrebiteľa, vrátane skúmania všetkých ostatných náležitostí spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ako aj jeho súladu s dobrými mravmi. Preto bude úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní tieto pochybenia napraviť. Po vyhodnotení predmetnej spotrebiteľskej úverovej zmluvy súd prvej inštancie rozhodne opakovane, vrátane rozhodnutia o trovách konania.

7. Súd 1. inštancie podľa usmernenia odvolacieho súdu veci nariadil pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil žalobca ani žalovaný. Žalobca svoju neprítomnosť ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 30.11.2020, ktorým požiadal, aby súd konal a rozhodol v zmysle jeho podaní a vyjadrení. Pokiaľ ide o žalovaného, tento sa momentálne nachádza v zariadení pre seniorov, je imobilný a pojednávania sa podľa zariadenie nie je schopný zúčastniť.

8. Súd vykonal dokazovanie s predloženými listinnými dôkazmi, a to zmluvou o rýchlom poistenom spotrebiteľskom úvere pre obyvateľstvo zo dňa 07. 11. 2011, výpisom z účtu žalovaného, vyhlásením úveru za predčasne splatný zo dňa 24. 09. 2012 a doručenkou žalovanému, výzvou pred odpredajom pohľadávky zo dňa 18. 03. 2013, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.05.2013 s prílohami, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 24.05.2013, výzvami postupníka na úhradu dlžnej sumy, všeobecnými obchodnými podmienkami OTP Banky Slovensko, a.s., pre poskytovanie spotrebných úverov pre obyvateľstvo, výzvou na zaplatenie záväzku po lehote splatnosti zo dňa 24.07.2012, výpis úhrad žalovaného, vyjadrenie žalobcu a zistil nasledovné.

9. V prejednávanej spore bolo nesporné, že spoločnosť OTP Banka Slovensko a. s., - právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako klient dňa 07. 11. 2011 „Zmluva o rýchlom poistenom spotrebiteľskom úvere pre obyvateľstvo“ číslo zmluvy 0305 5005 11 RSU, na základe ktorej banka poskytla žalovanému bezúčelového úveru na vo výške 4 000 eur, pričom celková čiastka úveru 9 671,57 eur. Žalovaný sa zaviazal uhradiť v pravidelných 84 mesačných splátkach vo výške po 114,19 eur splatných vždy 7. deň kalendárneho mesiaca, so splatnosťou prvej splátky dňa 07. 12. 2011, poslednej splátky dňa 07. 11. 2018, ktorý je aj dojednaným konečným dňom splatnosti celého úveru. Zmluva o úvere obsahuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe vo výške 27,50%, ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej RPMN) 35,53 %, o priemernej RPMN 17,88 %, o poplatku za spracovanie úveru vo výške 80 eur, poplatku za vedenie úverového účtu vo výške 2,20 eur mesačne, a poplatku za zabezpečenie poistenia vo výške 4,26 eur mesačne. Z výpisu z úverového účtu predloženého žalobkyňou vyplýva, že dňa 07. 11. 2011 bola žalovanému na jeho účet poukázaná suma 4 000 eur. Podľa tohto prehľadu dňa 07. 12. 2011 bola z účtu žalovaného odpísaná suma 114,19 eur, dňa 07. 01. 2012 suma 104,52 eur, dňa 03. 02. 2012 suma 9,87 eur, dňa 07. 02. 2012 suma 0,03 eura, dňa 08. 02. 2012 suma 114,36 eur, a dňa 08. 03. 2012 suma 102,12 eur, spolu suma 445,09 eur.

10. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva o úvere neobsahuje podstatné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z, preto je úver podľa § 11 písm. a) tohto zákona bez úrokov a poplatkov. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že dôvodný je iba nárok žalobcu na zaplatenie nesplateného istiny úveru vo výške eur a preto žalovaného zaviazal na zaplatenie tejto sumy 3 554,91 eur spolu s 8 % úrokmi z omeškania ročne od 13. 10. 2012 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 45 % s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

11. Žalobca proti zamietavému výroku, výroku o trovách konania podal odvolanie a odvolací súd zrušil rozsudok vo výroku II. a III. a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Predmetom konania tak ostal už len výrok, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a výrok o trovách konania, preto súd prvej inštancie v rámci usmernení odvolacieho kraja vykonal dokazovanie, či zmluva obsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a následkami ich absencie podľa § 9 v spojení s § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. a tiež jeho súlad s dobrými mravmi.

13. Žalovaný vo svojej výpovedi opätovne uviedol, že nevedel čo podpisuje. Takto ho zneužili, keď bol opitý. Toho času je nezamestnaný, poberateľom dávky v hmotnej núdzi vo výške 136 eur, z ktorej mu nič nemožno stiahnuť. Vedie sa voči nemu exekúcia, no neplatí nič, nakoľko nemá dostatok financií. Byva u mamy, ktorej platí mesačne 100 eur na bývanie, inak by bol bezdomovec.

14. Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol že predmetná zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Osobitne uviedol, že pokiaľ právny predchodca dojednal so spotrebiteľom úver s RPMN vo výške 2-násobku vtedajšej priemernej RPMN, konal tak zohľadňujúc existujúce riziko ako aj výšku poskytnutého úveru. Konanie dlžníka a jeho nesplácanie dlhu potvrdilo správnosť a primeranosť tohto postupu na strane veriteľa pri dojednávaní úverových podmienok. Preto žiadal, aby súd zmluvu o úvere vyhodnotil ako platne uzavretú, ktorá má všetky náležitosti a priznal žalobcovi aj ostatnú časť uplatneného nároku. Uplatnil si náhradu trov konania.

15. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1

16. Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. O aké náležitosti ide a či ich zmluva obsahuje je pritom potrebné a možné posudzovať výlučne podľa právnej úpravy účinnej v čase jej uzavretia. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí aj uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

17. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej úverovej zmluvy - Zmluvy o rýchlom poistenom spotrebiteľskom úvere pre obyvateľstvo súd konštatuje, že uvedená zmluva túto náležitosť neobsahuje. Po preskúmaní obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že Zmluva o rýchlom poistenom spotrebiteľskom úvere pre obyvateľstvo neobsahuje zákonným spôsobom a správne uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

18. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

„Súdu prvej inštancie teda nemožno nič vytknúť, pokiaľ dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ktorý predpokladá ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch videl v absencii predpokladov použitých na výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch). K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonomodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne skonštatoval súd prvej inštancie, že je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobca namieta formalistický výklad súdu, tak odvolací súd dáva do pozornosti, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. 04. 2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g) cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11. 05. 2017.

19. Obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03. 11. 2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06. 04. 2017.

20. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 35,53 %, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 33,35 % (výpočet súd realizoval prostredníctvom interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN). Súd pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 4 000 eur, výšky splátky úveru 114,19 eur a ich počtu 84). Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že RPMN je vypočítaná správne a do výpočtu RPMN ako aj výšky celkových nákladov započítal splátku istiny, splátku úroku a splátku poplatku. Zo zmluvy o úvere mal však súd jednoznačne za preukázané, že výška mesačnej úhrady je 60 eur, z toho mesačnú anuitnú splátku tvoria úroky a istiny vo výške 60 eur, teda suma 60 eur zahŕňa istinu i úroky. V zmluve nie je uvedená žiadna mesačná splátka poplatku, poplatok podľa zmluvy nie je započítaný ani vo výške mesačnej úhrady, teda v zmluve tento údaj uvedený nebol. Súd tak pri výpočte RPMN vychádzal z údajov, ktoré sú uvedené priamo v zmluve, a to sumy poskytnutého úveru, počtu splátok, ako aj výške mesačnej splátky. Výška mesačného poplatku v zmluve uvedená nie je a neuviedol ju ani vo svojom vyjadrení žalobca.

21. Z daného vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, rovnako je v zmluve uvedená nesprávna celková čiastka úveru, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy za následok, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov, a to od počiatku, pričom už samotná absencia tejto náležitosti spôsobuje, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

22. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý úver je potrebné podľa § 11 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

23. Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý a zavádzajúci, keď napr. tak ako tu uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov v zmluve o úvere odporuje realite a keď k inak jednoduchému a nesmierne dôležitému údaju o výške mesačnej splátky by sa pri nej spotrebiteľ mal komplikovane dopracovávať cez akési zaokrúhľovanie a násobky túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

24. Súd pre úplnosť poukazuje, že zmluva o úvere v časti dojednanej výšky ročnej úrokovej sadzby je neplatná a to aj pre rozpor daného dojednania s dobrými mravmi.

25. Dobrými mravmi (bonimores), ktoré sú používané ako kritérium, u ktorého je daný osobitný záujem na ich dodržiavaní, nie sú zákonom definované. V súdnej praxi sú všeobecne posudzované ako obvyklé,

poctivé a spravodlivé správanie sa, pričom sú dôležité predovšetkým všetky okolnosti, za ktorých bol právny úkon uzatvorený. Ich obsah spočíva v uvedenom mimoprávnom súbore pravidiel chovania, ktorý je všeobecne uznávaným vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi a rešpektuje právne princípy spoločenského poriadku. V rozpore s dobrými mravmi je právny úkon vtedy, ak odporuje takýmto pravidlám chovania, ktoré povahu právnych noriem samé osebe nemajú.

Dohodnuté úroky sú odplatom za užívanie poskytnutí istiny, nemajú zabezpečovaciu funkciu a na to, že ich výška je v rozpore s dobrými mravmi nemá vplyv, že táto bola dobrovoľne dohodnutá. V súlade s dobrými mravmi je taká výška úrokov, ktorá predstavuje primeranú výšku odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny, teda ňou dôjde k zhodnoteniu požičaných peňažných prostriedkov bežným (obvyklým) spôsobom. V rozpore s dobrými mravmi, podľa súdnej praxe, je spravidla taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v čase ich dojednaní, stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Vzhľadom na skutočnosť, že úrok dohodnutý medzi stranami sporu v zmluve o úvere viac ako 3-násobne (teda podstatne) prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, dospel súd k záveru, že takto dohodnutá výška úrokov v zmluve o úvere je neprimeraná a je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom.

Vychádzajúc zo štatistických údajov zverejnených na webovej stránke Národnej banky Slovenska boli priemerné úrokové sadzby pri úveroch (spotrebiteľské a iné úvery) uzatvorených na dobu nad 5 rokov v novembri 2011, kedy bola predmetná zmluva uzavretá, v sadzbe 13,89 % ročne. Výška úrokovej sadzby úveru dohodnutá medzi stranami sporu bola 27,50 % ročne. Úroková sadzba predmetného úveru je tak viac ako o 100 % vyššia ako priemerná sadzba úrokov pri úveroch poskytovaných bankami v rovnakom období.

26. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo/1/2009 zo dňa 31. 07. 2009, podľa ktorého: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“

27. Keďže súd zmluvu o úvere z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 11 ods.1 ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov, ani uskutočnené platby žalovaného nemohli byť platne započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu úrovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú veriteľ žalovanému reálne poskytol. Súd z potvrdenia žalobcu o aktuálnom stave úveru zistil, že žalovaný celkovo uhradil sumu 1 eur a teda žalovaný bol na istine zaplatiť žalobcovi čiastku 1 897 eur. O tejto sume vrátane úroku z omeškania už bolo súdom prvej inštancie právoplatne rozhodnuté rozsudkom zo dňa 15. 06. 2019. Predmetom konania bolo po vrátení veci z odvolacieho súdu už len zamietnutá časť rozsudku. Súd prvej inštancie doplnil dokazovanie v rámci intencií odvolacieho súdu a po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere t. j. ku dňu 01. 07. 2014, a to náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j), pričom absencia týchto zákonom ustanovených náležitostí má za následok podľa § 11 písm. a) za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň

súd dospel k záveru, že dohodnutá výška úrokov v zmluve o úvere je neprímeraná a je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

28. Preto súd žalobu v prevyšujúcej časti vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru zamietol.

29. Žalobca uplatňoval v konaní aj ďalšie nároky, ktoré v žalobe špecifikoval tak, že ide o inkasné náklady v sume 21 eur. Čo sa týka „inkasných nákladov“, ich základ žalobca ničím nepreukázal.

30. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

31. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú spravidla trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to v predsúdnom štádiu (napr. zaobstaranie znaleckého posudku objasňujúceho vznik a výšku škody, cestovné náklady a iné obdobné náklady, ktoré priamo súvisia s uplatnením pohľadávky). Tieto náklady sa musia týkať zročnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. Žalobca v súvislosti s preukázaním základu a výšky týchto nákladov nepredložil žiadne dôkazy preukazujúce tieto náklady, ktorými by vzhľadom na ich špecifikáciu boli napr. potvrdenia o zaplatenej cene poštovného za zásielky žalovaným a podobne. Tieto vyčíslil len paušálne, predložil len „generálny výpočet nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.“ Avšak ak by zákonodarca zamýšľal priznať veriteľom v občianskoprávných spotrebiteľských vzťahoch paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky bez potreby preukázať do posledného centu ich konkrétnu skutočnú výšku, bol by to v zákone explicitne vyjadril tak, ako to urobil vo sfére obchodných záväzkových vzťahov, kde počnúc dňom 01. 02. 2013 zapracovaním nového ust. § 369c do Obchodného zákonníka veriteľom pri omeškaní dlžníka priznal aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia a dokazovania ich skutočnej výšky. Dôvodová správa k tejto zmene uvádza, že ide o náhradu administratívnych interných monitorovacích nákladov, ktoré vznikajú pri kontrole dodržiavania zmluvných záväzkov (náklady na vedenie evidencie pohľadávok, náklady súvisiace s telefonickou alebo písomnou urgenciou dlžníka, táto však nie je podmienkou pre vznik nároku na paušálnu náhradu nákladov). Aj z výslovného vylúčenia tejto úpravy na záväzky zo spotrebiteľských zmlúv v prípadoch kde dlžníkom je spotrebiteľ (§ 369c ods. 2 Obchodného zákonníka) je ale zrejmé, aký dôraz zákonodarca kladie na to, aby v spotrebiteľských vzťahoch nároky voči spotrebiteľom boli jednoznačne čo do základu aj výšky preukázané v plnom rozsahu, teda do posledného centu. Žalobca nepredložil dôkazy, či a aké skutočné konkrétne reálne náklady vynaložil práve na vymáhanie konkrétnej, tu uplatňovanej pohľadávky proti žalovanému, jeho len všeobecný, generálny výpočet je tu nepoužiteľný a nerelevantný, preto aj v tejto časti súd žalobu zamietol.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 4 590,3 eur s príslušenstvom a súd priznal žalobcovi len zaplatenie sumy 3 554,91 eur s príslušenstvom, nakoľko v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, úspech žalobcu tak predstavuje 77,55 % a úspech žalovaného predstavuje 24,45 %. Teda medzi pomerom úspechu žalobcu a jeho neúspechom, je rozdiel v jeho prospech a žalobcovi ako úspešnej strane v konaní vznikol nárok na náhradu trov konania. Vzhľadom na pomer úspechu v konaní v tejto časti preto súd v zmysle uvedených zákonných ustanovení priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 54,90 %. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.